

देवा अभजन्त दक्षिणां पितरः प्रतीचीं मनुषाः।
उद्दीप्तोमसुराः अपरेषामुद्दीचीं मनुषाः।
विश्वपुराणे॥
“प्रांजापयेन तौर्येन मनुषांसर्पयेत् पृथक्॥”
इत्याङ्गिकाचारतत्त्वम्॥

सनपर्णी, स्त्री, (सनस्य पर्णमिदं पर्णमस्याः।
पाककर्त्तव्यति डौष्।) असनपर्णी। इति शब्द-
रत्नावली॥

सनस्त्री, स्त्री, (सनस्य सूत्रम्।) पवित्रकम्। हे
शप्तस्त्रवजाले। ग्रणस्य सूत्रं ग्रणस्त्रं ग्रणति
ददाति सूत्रं ग्रणः। ग्रण अन्त दाने अन् ग्रण-
स्त्रात्मांदिमूर्द्धन्यणान्तः। इति बहुदः। सनो
दृश्यसर्वदिन्दृश्यनान्तः। इति केचित्। तत्त्वते
घन दु अदाने इत्यस्य रूपम्। सणी दृश्य-
सादिमूर्द्धन्यणान्त इत्यपरे। सण लिण मणि
काकण कोण काणा इति मूर्द्धन्यणान्ते विद्या-
भरणः।

“कार्पासमुपवीतं स्वात विग्रसोर्हर्वतं विभृत्।
सनस्त्रवमयं राज्ञो वैश्वस्याविकसीतिकम्॥”

इति भृत्यवनान्त पवित्रकमपि तदुच्चिते। इत्य-
मरटीकायां भरतः॥

सना, व्य नित्यम्। इत्यमरः॥ (यथा, कृत्येदे।
३।५४।६।

“सना पुराणमध्ये भ्यारात्॥”

सनात, व्य, नित्यम्। इत्यमरटीकायां रामाश्रमः॥
(चिरात्। यथा, कृत्येदे। ४।२०।६।

“सनादेव सहस्रे जात उच्चः॥”

“सनादेव चिरादेव जात उत्त्वम्॥” इति तद्
भाष्ये सायणः॥) विश्वः। इति तस्य सहस्र-
नामस्त्रीवम्॥

सनातनः, पुं, (सना भवः। “सायच्चिरप्राह्वे
प्रगे इति॥” ४।३।२३। इति व्युत्पुली तुट
च।) विश्वः। शिवः। ब्रह्मा। पितृणामतिथिः।
इति हेमचन्द्रः॥ दिव्यमनुष्ठः। अस्य प्रमाणं
सनगद्यव्ये द्रष्टव्यम्। स च ब्रह्मणः पुच्छः।
यथा,—

“सनन्तुभारो धर्मस्य सनकाच सनातनः।
सनन्दश्वपि स्वर्यच येऽन्ये वा ब्रह्माच्च सुताः॥
विचक्षणा न यहुत्तुं के वान्ये जडवुद्यः॥”

इति ब्रह्मवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ३। अध्यायः॥
स तु जनलोकावासो। इति काशीखण्डम्॥

विक्षिपुराणमते तु तपोलोकस्य इति भेदः।
वैष्णवराजः। इति सवध्यपुराणम्॥

सनातनः, त्रिः, (सनामः। सायच्चिरमिति व्युत्पुली
तुट च।) नित्यम्। इत्यमरः॥ युनिश्वः।
इति विश्वः॥ (यथा, मनुः। ७।६८।

“एषोऽनुपस्तुतः प्रोक्तो योधधर्मः सनातनः।
अस्माहर्मात् अवेत चक्षियो भ्रन् रने
रिपून्॥”)

सनातनतंतः, पुं, (अथमेधामतिश्येन सनातनः।
तमपि।) विश्वः। इति भृत्यामारंते तस्य
सहस्रामस्त्रीवः। १३।१४८।१०८॥

सनातनी, स्त्री, (सनतन + टिलात् डौष्।) दुर्गा। लक्ष्मी। सरस्तौ। इति शब्दरत्ना-
वली॥ तस्य व्युत्पत्तिंयथा,—
“सर्वकाले सना प्रोक्ता विद्यमाने तनीति च।
सर्वत्र सर्वकाले सु विद्यमाना सनातनी॥”

इति ब्रह्मवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ५। अध्यायः॥
अपि च।

“निर्गुणस्त्र नित्यस्य बाचकाच सनातनः।
सदा नित्या निर्गुणा या कोस्तिंता सा सना-
तनो॥”

इति ब्रह्मवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे २७। अध्यायः॥
अन्यत्र।

“स्थिति करोति भूतानां सैव काले सनातनी॥”
इति देवीमाहात्म्यम्॥

सनाथा, स्त्री, (नायेन सह वर्त्तमाना।) जीवदः
भृत्यां। इति जटाधरः॥ (प्रसुविश्वेषं, त्रिः।
यथा, भागवते। १।११।८।

“अहो सनाथा भवता स्म यद्यत्यं
वैपिष्टपानामपि दूरदर्शनम्।
प्रे भस्त्रितस्मिन्निर्विश्वाणनं
पश्येम रूपं तव सर्वं सौभगम्॥”)

सनाभिः, पुं, (समानो नाभिर्गीत्रमस्य। “ज्योति-
र्जनपदेश्चिति॥” ६।३।८।) इति समानस्य
सः।) सपिण्डः। ज्ञातिः। इत्यमरमेदिनीकरी॥
(यथा, मनुः। ५।७।७२।

“यथोक्ते नेत्र कल्पेन शुध्यन्ति तु सनाभयः॥”)

सनाभिः, त्रिः, (समानो नाभिर्गीत्रस्येति। समानस्य
सः।) तुश्यः। इति मेदिनी॥ ऋषेः। इति
शब्दरत्नावली॥

सनामकः, पुं, शोभाक्षमः। इति शब्दचन्द्रिका॥
(समानं नाम यस्य।) समाननामयुक्तो, त्रिः॥
(यथा, इतिवंशे। ३।१।१४।

“स तासु जनयामास पुक्षिकासु सनामकान्।
दश पुक्षान् महालासौ तपस्युप्ते रतान् सदा॥”)

सनिः, पुं, (सन + “खनिकाश्चौति॥” उषा॥
४।१३८। इति इः।) पूजा। दानम्। इति
सिहात्कौमुद्वामुष्णादिभृत्तिः॥ (यथा, कृत्येदे।
१।१००।१३।

“तं सचन्ते समयस्तं धनानि॥”

“सनयो धनस्य दानानि सचन्ते सेवन्ते॥” इति
तद्वाचे सायणः॥)

सनिः, पुं, स्त्री, (सन + “खनिकाश्चौति॥” उषा॥
४।१३८। इति इः।) शर्वं वसा। इत्यमरः॥
गुरुर्वादः। स्वाकारपूर्वकं क्वचिदर्थं नियोजनम्।
तच्च हे गुरु अस्माकं कर्म कुर्विं त्वादिकृपम्।
सायते दौयते पुष्यादिकमल सनिः। घन दु अ
दाने नाम्नीति इः। पाच्छीणादीति ईषि सनी
च। अन्वेषणादिवदध्ये वसा। इति भरतः॥
दिक्। इति शब्दमाता॥

सनिः, त्रिः, प्रतिपक्षः। इति हेमचन्द्रः॥
सनिष्ठीव, स्त्री, (निष्ठीवेन संह वर्त्तमानम्।)
सनिष्ठेवम्। इत्यमरटीकायां भरतः॥

सनिष्ठेव, क्लौ, अम्बुजतम्। इत्यमरः॥ निष्ठेवी
सुखवारिबिन्दुः तेन सह वर्त्तते इति सनिष्ठेवं
निपूर्वक्षिवेचं गुणः सनिष्ठीवमिति क्वचित्
पाठो लिपिकरप्रमादादिति सुकुटः। इत्यमरः
टीकायां भरतः॥

सनी, स्त्री, (सन + इः।) वा डौष्।) सनिः।
इत्यमरटीकायां भरतः॥ इस्तिकर्त्तास्तालः।
इति शब्दरत्नावली॥

सनीङ्ग, त्रिः, (नौडेन वासस्थानेन सह वर्त्तमानः।)
निकटः। इत्यमरः॥ (यथा, भृदिः। ५।३।१।

“सम्पत्य तक्षनोडेसौ तं हृत्तान्तमित्यश्वत्॥”
नीडयुक्ताच्च॥

सन्तः, पुं, संहतलः। इति शब्दचन्द्रिका॥ सच्च-
व्यस्य प्रथमावहुवचनान्तरूपच्च॥ (यथा,
रघुः। १।१०।

तं सत्तः श्रोतुमर्हन्ति सदसदाक्षिण्डेतवः।
हेत्वः संलक्षते छाम्नौ विशुद्धिः इत्याभिकापि
वा॥”)

सन्वतं, क्लौ, (सम + तन + क्लः।) समो वा हित-
ततयोः। इति पक्षे मलोपाभावः।) सततम्।
तद्विति, त्रिः। इत्यमरः॥

सन्तताभ्यासः, पुं, (सन्ततं यथा तथा अभ्यासः।)
निरत्तराभ्यासः। यथा। स्वाभ्यासः। सन्तता-
भ्यासः। इति भूरिप्रयोगः॥

सन्ततिः, स्त्री, (सम + तन + क्लिन्।) गोदम्।
इत्यमरः॥ (यथा, रघुः। १।६८।

“सन्ततिः शुद्धवंशाह्वि परव्रेष्व च शर्मणे॥”)
पंक्तिः। (यथा, कथामरित्सागरे। १।१।५।१।

“तत् चुला नेत्रयुगलात् सरागादशुसन्ततिम्।
हृदयाकौरताच्चापि समं कव्या सुमोच सा॥”)
विस्तारः। (यथा, भागवते। १।४।१८।

“व्यदधात् यज्ञसन्तत्यै वेदमेकं चतुर्विं धम्॥”)
परस्पराभवः। पुच्छः। कव्या। इति विश्वः॥
(यथा, सृतिः।

“सन्तत्या पिद्रहणन्तु श्रोधयित्वा परिव्रजेत्॥”)
सन्तसः, त्रिः, (सम + तप + क्लः।) अध्यगमना-
दिना आन्तः। तत्त्वव्यायः। सन्ततापितः २
धूपितः ३ धूपायितः ४ दूनः ५। इत्यमरः॥
तसः ६। इति शब्दरत्नावली॥ अनिजताप-
युक्तः। यथा,—

“आदिक्षदादीसक्षात्तुकल्पं
सिंहासनं तस्य सपादपीठम्।
सन्तताचामीकरवल्लुगुवच्चं
विभागविन्यस्तमहावर्ददम्॥”

इति भृदिकाप्ते ३ सर्गः॥
सन्तमसं, क्लौ, (सन्ततात् तमः।) अवधासन्वय-
स्तमः। ५।४।७२। इति अद्। विश्वक-
तमः। व्यापकान्वकारः। इत्यमरः॥ (यथा,
माघे। ६।२२।

“अवधास्य कार्यं गुरुहतामभव-
न्व भयाय सान्द्रतमसन्तमसम्॥”)
मोहः। यथा,—